

any I-28 de juliol 1934-núm. 15

**setmanari portantveu de la joventut
d'esquerra -estat català- de badalona**

redacció i administració: sant anastasi, 2

número solt: 20 cèntims

del moment

En el nostre comentari de la setmana passada, ja exposàrem el concepte que ens mereixia l'il.lustre senyor *Jovino Fernández*, la fòbia anticatalana del qual, ha arribat a un grau d'exaltació tan greu, que es possible que el millor dia arribi a fer-li tombar el cervell.

Avui però, volem donar a conèixer als nostres lectors, un nou personatge, que en el palau de la *injustícia* també ha sobresortit molt durant aquests processaments. Ens referim al il.lustre senyor Juli Rodríguez i Contreras, digne company de *D. Jovino*.

Per si els nostres lectors ignoraven qui era aquest senyor, probablement en dir-los que és el qui actuà de president en les causes seguides contra els honorables patriotes catalans per suposades injúries a l'autoritat, celebrades aquests últims dies, serà suficient per a donar-lo a conèixer.

Les incidències registrades dijous en el Palau de Justícia, rebassen de bon tros les que fins a la data han vingut succeint-se.

L'esperit d'incomprensió i d'ira contra tot el que respira catalanitat ens ha portat a una situació perillósíssima.

El poble català no està disposat a aguantar per més temps les provocacions de quatre *chulos*, que per a major burla els sentencien a dos anys de presó fora de Catalunya *para que aprenda amar a sus hermanos los españoles*.

Nosaltres no ens espiguem com aquests senyors gosen a parlar de *hermanos*, quan ells amb tot el temps que porten a Catalunya, no han fet res més que intentar humiliar-nos.

estat català

Es convoca a tots els militants i simpatitzants d'aquesta Joventut, a la reunió que celebrarà avui, a les 10 de la nit, en la sala d'espectacles del Centre Català, per a tractar de la propera Festa Major.

Esperant que fent-vos càrrec de la importància de l'assumpte a tractar, procurareu assistir-hi, us saluda, La Junta.

hitler

Damunt la nostra taula de treball hi planeja com una boira espessa i insistent, una calor i una sommolència invencibles.

Avui volem que el nostre article, a to amb les circumstàncies, sigui pesat com un *führer* i tingui tot l'escalf de sang i fetge de la tragèdia alemanya d'ara fa unes setmanes.

Avui, instal·lats en la plataforma d'un imaginari *Graff Zeppelin* ens traslladem a les planúries i a les ciutats de Germània i veiem els seus ciutadans arrupits com formigues, sota la sabata imperialista guarnida de creus gamma-des del pintor Hitler.

Hi veiem als ciutadans alemanys cridant amb tota la força dels seus pulmons el crit clàssic... Ei Hitler..! però criden amb cara fosca perquè tenen por dels afusellaments i de les represàlies.

Alemanya ens ha demostrat en uns dies, tota la brutalitat del feixisme re-

pugnant i llefiscós que s'arrossega per les seves terres, com una baba immunda que va estenent-se com un riu, cap a Doorn, perquè el kaiser Guillem II de mala memòria, pujant damunt la barca de la seva monarquia d'uniformes llampanants i de reverències cortesanes, pugui arribar a port per aixecar el vast imperi que enderrocà la revolució de la postguerra.

L'imperi alemany que s'apropa. L'imperi del caos del 1914. L'imperi del regnat d'aquell ésser que per por de perdre els vaixells de la seva esquadra, feia sortir els seus mariners en fràgils barquets de pesca i en creuers atrotinats que eren desfets i aniquilats per l'esquadra anglesa. Que torni el kaiser i podrà arrossegar cap a la desfeta altres tretze milions d'éssers.

Heus aci el que portarà Hitler a Alemanya i a tot el món. Un home que des del soli imperial mani i faci al seu antuvi tot ço que vulgui dels seus súbdits.

Un home que si vol pot invadir la Bèlgica i enviar als camps de Flandes la joventut universal.

Un home en fi, que si vol, pot aniquilar amb una altra aventura guerrera, tots aquells innocents que darrera les línies del front esperin els tristos resultats d'una guerra.

Això ho volen els alemanys..? No!

Això només ho desitgen aquells que aplaudien al kaiser quan es botava un vaixell de guerra, i que sentien una satisfacció de deure acomplert quan llegien als diaris que el iot del kaiser, havia guanyat la cursa de les regates de Kiel. Això en fi, només poden voler-ho aquells que durant la guerra varen omplir-se de *reiksmarks* or, valent-se de les males arts i aprofitar se de l'enorme desconcert de la gran guerra.

El vertader poble alemany farà els

impossibles per aturar la marxa vertiginosa cap a l'anihilació que els dirigents de la política feixista volen llençar-lo.

Es inútil que vulguin enganyar-los amb l'esquer de posseir de nou les illes del Pacífic, o de posseir l'esquadra més potent del món. El poble treballador, ja no els escolta i està disposat a acabar amb els traidors i assassins, segurs de que els obrers de tot el món han de donar-los la seva col.laboració.

Endavant germans de les terres de Germània. Feu que la vostra pàtria pugui tornar a ésser la plàcida terra de Goethe i una potència comercial com era abans de la desfeta que varen portar-vos els mateixos homes que ara volen tornar a agafar les regnes del imperi i haureu guanyat la batalla més important del segle. AUDACIOS.

**dollfus ha sigut assassinat pels mateixos
que l'ajudaren a ametrallar als obrers en
la revolta del mes de maig**

els uns a manar i els altres a obeir

Quan en les passades eleccions municipals, la coalició d'esquerres sortí triomfant de les urnes, tots els ciutadans cregueren arribada l'hora de veure com els nous consellers començarien una política de depuració en el nostre Ajuntament, llençant d'una vegada i per sempre tota aquella política atrotinada que era norma dels vells polítics.

Desgraciadament sembla que no és així i sentint-ho moltíssim, intentarem orientar a l'opinió sobre els camins pel quals camina la política del nostre Ajuntament, perquè si un dia es troba que amb tot i haver guanyat les eleccions Esquerra Republicana, no es seguis una política veritablement esquerrana, als ciutadans no els pugui venir de nou.

Tots els ciutadans i generalment els qui estem allistats en diferents partits polítics, sabem que els únics encarregats de dirigir la política dels partits són els respectius comitès polítics. Per tant, no pot haver-hi cap conseller que pugui obeir cap més ordre que no vingui avalada pel respectiu comitè polític al qual pertany.

Quan un conseller es nega a obeir aquestes ordres, allavors al comitè polític al qual pertany, no té altre solució que desautoritzar-lo, encare que s'hagués de perdre la majoria a l'Ajuntament, ja que sempre serà més positiva la feina que puguin fer pocs i que obeeixin, que no pas molts i que cada ú tiri per allà on més li plagui.

En el nostre entendre, a l'Ajuntament de Badalona, passa que amb tot i tenir-hi majoria l'Esquerra no és ella la que mana, ja que a un dels sectors que varen anar a la coalició, sembla que li convingui desprestigiar la política d'esquerra i que malauradament va sortint-se amb la seva.

Per tant, entenem que això deu acabar-se i com més aviat millor. Si és necessari quedar-nos sense majoria ens hi quedem. Sempre serà més preferible això, que no pas seguir responsables d'una política que ni de bon tros es la nostra.

Esperem doncs, que les manifestacions que acabem d'exposar no cauran en el buit i podrem veure ben aviat una nova orientació política en el Consistori badaloní, degudament orientada pel respectiu comitè, apartant del nostre costat, a qui no es vegi en cor de seguir la política pel qual el poble va votar-lo. Ja que el poble té la convicció que Esquerra Republicana es qui porta les regnes del nostre Ajuntament i ella seria la responsable en un dia no llunyà, de la gestió municipal que es porta en l'actualitat.

El lema únic a seguir és aquest: uns a manar i els altres a obeir. Si així es fa, podrem portar a cap totes aquelles promeses que es feren al poble durant la passada campanya electoral i que tan necessàries són a Badalona.

SEGUET I